

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

Prooemium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

TRACTATUS
DE
FIDUCIA IN DEVM.
LIBER II.

DE
Motivis Fiduciæ in Deum,
Proœmium.

§. I.

*Quorundam antiquorum præclarè dicta de
Providentiâ.*

QUAMVIS non esset in mundo Providen-
tia, dicebat non nemo ex veteribus, in-
teresset tamen plurimum ad quietem ac so-
latium, fallere, si fieri posset, seipsum, certo-
que sibi persuadere ens aliquod supremum
existere undique diffusum, qui esset creator,
conseruator atque rerum omnium admini-
strator super omnia & in omnibus maximus.
Aut fingere sibi cum sapientissimis Hebræo-
rum Ribbi in apoph. Hebræ. oculum semper
vigilantem, & respicientem omnia: manum
omnipotentem, & amplectentem omnia, spi-
ri-

ritum infinitum gubernantem & dirigentem
singula ad constitutum finem. Ad hoc velut
alludens S. Augustinus: *Ego dico, inquit, quod
Deus totus est oculus, totus manus, totus pes,
quia omnia videt, omnia operatur, & ubique
est.* Verum quæ Dei gratia est, adumbratis
picturis, vanis persuasionibus, aut falsis ratio-
nibus opus non est ad probandam hanc veri-
tatem. Ut enim testatus olim fuit Apostolus
populis Lycaonicæ in celebri quadam con-
tione: *non sine testimonio semetipsum reliquit.*
Act. 14. Probationes undique suppetunt tam
evidentes, tam firmæ ac certæ de divinâ pro-
videntiâ; sacrarum testimonia scripturarum
tam sunt hac de re luculenta, & creaturarum
voces omnium tam manifestæ atque unani-
mes, ut stupidiorem esse trunco aut saxo quo-
vis duriorum necesse sit, quisquis hic convi-
ctus non assentitur. Vel unius Dei operis con-
sideratio Epicteti philosophi iudicio suffice-
ret homini prudenti & circumspecto ad cog-
noscendam hanc providentiam non sine sin-
gulari animi voluptate, quam perciperet
sub eius se videns gubernatione
constitutum.

S. A.

§. II.

Diffidentia Divina Providentia quam late pateat, quamque sit noxia.

Nihilominus diffidentia tam altas egisse videtur in animis nostris radices ut quasi in naturam versa præclaram istam lucem vehementer obscuret adeo ut licet universitas creaturarum testetur, Deum esse; licet admirabili concentu has identidem voces auribus nostris ingerant: *ipse fecit nos, & non ipsi nos*; licet notissima tum philosophiæ, tum Theologiæ de divinis perfectionibus doctrina magnam nobis ingeneret cognitionem; nescio tamē qui fiat ut nihil nobis difficilius, nihil videatur tam violentum, quam fidere Dei bonitati, ejusque sanctissime providentia rerum nostrarum cursum committere. Res verè digna admiratione in hominibus etiam nostræ conditionis, qui quotidie loquuntur de Divinitate, qui oblationibus & sacrificiis eandem adorant, admirantur ejus magnitudinem, venerantur majestatem & imperium in res omnes creatas. Quorsum hæc omnia? Quid tandem prosunt, si fructum inde nullum decerpamus nobis? Quid juvat aut habere, aut fateri immensæ bonitatis, infinitæ sapientiæ, insuperabilis potentiæ fidem, si al-

I. q. m.
eum in necessitatibus non recurramus? Quid
interest inter eum qui credit quidem & colit
conditorem suum, sed cui non fidit; & eum
qui de illo non cogitat, cuius nec cognitionē
umquam ullam habuit; in quo horum alter
alteri præstat? Non credere Dei providentiā;
& non habere in Deo fiduciam. Unum fere
idemque videtur esse. Hæc ergo diffidentia
privat nos ineffabilibus bonis, beneficiisque
innumeris quæ in Deo habemus reposita, &
ab eo percipere possumus. Illā ergo generoso
conatu oportet aggredi & radicitus evellere
ex animis nostris ut ejus loco inferamus he-
roicam invictamque in Deum fiduciam quæ
nullis creatis viribus, nullis umquam casibus
convelli atque eripi nobis possit; sed dicere
possumus: *propterea non timebimus, dum tur-
babitur terra & transferentur montes in Cor-
maru. psal. 45.* Sed ante omnia audiamus ip-
sam naturæ vocem hac super re: videamus di-
gitum Dei impressum animis nostris & locū
signaculi ejus cum nos condidit, nam quæ
deinceps afferemus motiva, plus habebunt
ponderis si intelligantur consentire inclina-
tionibus naturæ nostræ eum eaque conspira-
re ad eundem effectum producendum.

CAPUT